

Anna Uzarowicz-Chmielewska

Stryczowice, gm. Waśniów, woj.
kieleckie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 12, 39-40

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kop usytuowany prostopadle do zeszłorocznego, miał 5 m szerokości i 100 m długości.

Pod ziemią orną odsłonięto ślady obiektów gęsto skupionych na wyższych partiach stoku. Południowy, łagodnie opadający ku dolince potoku skłon wzgórza nie był zabudowany. Na jego wypłaszczonej kulminacji stwierdzono również nieliczne tylko, małe zagłębienia. Rozmieszczenie jam w badanej części stanowiska potwierdza przypuszczenie, że osiedle złożone było ze skupisk zabudowy rozdzielonych wolnymi przestrzeniami. Wszystkie odsłonięte obiekty miały, jak się zdaje, charakter gospodarczy. Kilka z nich zawierało paleniska. Niektóre miały dość znaczne rozmiary - średnice 3-4 a nawet 5, 6 m. Zawierały bogaty inwentarz ceramiczny, kamienny i krzemienisty wykonany w większości z importowanego surowca jurajskiego. Materiały te, a zwłaszcza zdobnictwo niektórych naczyń świadczą, że badana część osiedla, podobnie jak pozostałe, rozwijała się w późnej, szareckiej fazie kultury ceramiki wstęgowej rytej. Odsłonięto też dwie jamy zasobowe kultury pucharów lejkowatych /w jednej znaleziono m.in. kamień żarnowy/. Być może wyznaczają one zachodnią krawędź zabudowań osiedla tej kultury badanego na stan. 2 w latach poprzednich.

Materiały znajdują się w Zakładzie Archeologii IHKM PAN we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

STRYCZOWICE, gm. Waśniów
woj. kieleckie
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie
Konservator Zabytków
Archeologicznych
w Kielcach

Badania prowadziła mgr Anna Uzarowicz-Chmielewska. Finansował WKZ w Kielcach. Drugi sezon badań. Osada kultury lendzielskiej i kultury pucharów lejkowatych.

Założono trzy wykopy na skraju północno-wschodnim osady, w miejscu gdzie w/g informacji miejscowego rolnika miało się znajdować skupisko dużych kamieni i fragmentów naczyń, które ulegały niszczeniu.

Przebadano łącznie powierzchnię 80 m². Na dwóch ćwiartkach /5 x 5 m/ natrafiono na rów /fosę obronną/ okalającą osadę. Na przebadanym 12 m odcinku rowu odsłonięto w wielu miejscach całą jego szerokość. Zarys rowu ukazał się na głębokości 0,5 m i sięgał wgląd do 2,7 m, największa jego szerokość wynosiła 4,4 m, a najmniejsza przy dnie 0,6 m. Zwartość rowu była nienaruszona, dzięki czemu stan jego zachowania był bardzo dobry. Rów posiadał kilka poziomów osadów powstałych przy jego wypełnieniu, które były wyraźnie widoczne w profilach poprzecznych obiektu.

W górnej i środkowej części rów był wypełniony brązową lessową ziemią zawierającą w środku zwęglone i zbutwiałe pozostałości pierwotnej roślinności barwy czarnej z węgielkami. W części tej w stropie obiektu natrafiono na kamienie, wszystkie obciosane ręką ludzką oraz płytę szlifierską, ułamki naczyń i krzemienie typowe dla kultury pucharów lejkowatych. Opisanie wypełniisko okalała od dołu gruba warstwa jasno-brązowego lessu ze smugami wytrąceń żelazistych, zaś w partii przydennej w kształcie skrzyni z płaskim dnem, zalegał less szaro-brązowy, a pod nim jasno brązowy wyraźnie warstwowany. Na głębokości 120 cm i 150 cm przy ścianie zachodniej rowu odkryto dwie nisze stanowiące najprawdopodobniej schowki na narzędzia dla budowniczych obiektu. W niszach znaleziono kości zwierzęce wraz z kośćmi łopatkowymi krowy, które służyły pierwotnie do wybierania ziemi z rowu oraz rogi tura i fragmenty naczyń.

Największe zagęszczenie zabytków wystąpiło w rowie w części przydennej. Obok licznych obrabianych ręką ludzką kamieni znaleziono w całości zachowany kubek z uchem ansa-lunata, liczne fragmenty naczyń, krzemienie, rogi tura i bardzo liczne kości zwierzęce. W trzecim wykopie na wschód od odkrytego rowu stwierdzono tylko ślady wykopów nowożytnych, a negatywny wynik badań na jego terenie pozwala sądzić, że poza rowem na zewnątrz osady nie ma śladów osadnictwa.

Należy podkreślić następujące wyniki badań: odkryto unikalny rów obronny o nienaruszonej zawartości okalający dużą osadę kultury pucharów lejkowatych oraz stwierdzono maksymalny zasięg osady w kierunku północno-zachodnim.

Materiały znajdują się w PMA w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.

TARGOWISKO, gm. Kłaj
woj. krakowskie

Muzeum Archeologiczne
Konservator Zabytków
Archeologicznych
w Krakowie

Badania prowadzili dr Adam Krauss /autor sprawozdania/ i dr Alina Wałowy. Finansował Zarząd Autostrad w Krakowie i Konservator Zabytków Archeologicznych w Krakowie. Drugi sezon badań. Osada neolityczna, kultury łużyckiej i przeworskiej.

Kontynuowano badania wykopaliskowe na południowym skłonie niewielkiego wzniesienia, na lewym brzegu Raby, w północnej części wsi, na terenie przyszłej drogi szybkiego ruchu /46 km/ Kraków-Przemysł.

Odsłonięto powierzchnię 75 m² natrafiając na 3 obiekty kultury lendzielskiej. Pierwszy z nich był jamą kolistego kształtu o średnicy 290 cm, sięgającą głębokości 130 cm. Wypełniisko jej stanowiła czarno-